

Επεξηγηματικές σημειώσεις

Κανόνες τιμολόγησης για σκοπούς ΦΠΑ

(Οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου)

- **Γιατί συντάχθηκαν οι επεξηγηματικές σημειώσεις;**

Οι επεξηγηματικές σημειώσεις στοχεύουν στην καλύτερη κατανόηση της νομοθεσίας που έχει εκδοθεί σε επίπεδο ΕΕ και, σε αυτή την περίπτωση, κατά κύριο λόγο της οδηγίας σχετικά με την τιμολόγηση (2010/45/ΕΕ). Καθώς δημοσιεύονται περισσότερο από ένα έτος πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της νέας νομοθεσίας, αναμένεται να επιτρέψουν στα κράτη μέλη να την μεταφέρουν με πιο ομοιόμορφο τρόπο στις εθνικές νομοθεσίες τους και να παράσχουν στις επιχειρήσεις τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε να μπορέσουν να προσαρμοστούν εγκαίρως στους νέους κανόνες.

Δεν αντικαθιστούν τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής ΦΠΑ ούτε έναν εκτελεστικό κανονισμό, καθώς και οι δύο διαδραματίζουν τον δικό τους ρόλο στη νομοθετική διαδικασία.

- **Τι θα βρείτε στις επεξηγηματικές σημειώσεις;**

Οι «επεξηγηματικές σημειώσεις» έχουν στόχο να λειτουργήσουν ως εργαλείο καθοδήγησης, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διευκρίνιση της εφαρμογής των κανόνων τιμολόγησης για σκοπούς ΦΠΑ. Παρέχουν ένα μείγμα πρακτικής βοήθειας και βοήθειας στην κατανόηση της έννοιας ορισμένων θεμάτων που περιέχονται στα άρθρα.

- **Χαρακτηριστικά των επεξηγηματικών σημειώσεων**

Οι επεξηγηματικές σημειώσεις είναι συλλογικό έργο: παρότι οι σημειώσεις εκδίδονται από τη ΓΔ TAXUD και παρουσιάζονται στον δικτυακό της τόπο, προκύπτουν από συζητήσεις τόσο με τα κράτη μέλη όσο και με τις επιχειρήσεις.

Τα κράτη μέλη συνεισέφεραν πρώτα μέσω ενός σεμιναρίου Fiscalis σχετικά με την τιμολόγηση, το οποίο έλαβε χώρα στη Μάλτα, τον Φεβρουάριο του 2011, και στη συνέχεια μέσω των συζητήσεων στην Επιτροπή ΦΠΑ. Ομοίως, οι απόψεις των επιχειρήσεων ελήφθησαν μέσω μιας επιχειρηματικής ομάδας ad-hoc, που αποτελούνταν από αντιπροσωπευτικές ευρωπαϊκές οργανώσεις και για θέματα που αφορούν συγκεκριμένα την ηλεκτρονική τιμολόγηση μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης (CEN).

Δεν είναι νομικά δεσμευτικές και αποτελούν απλώς μια πρακτική και ενημερωτική καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής της νομοθεσίας της ΕΕ βάσει των απόψεων της ΓΔ TAXUD. Δεν αντιπροσωπεύουν τις απόψεις της Επιτροπής ούτε η Επιτροπή δεσμεύεται από οποιαδήποτε από τις απόψεις που εκφράζονται σε αυτές.

Εξάλλου, εφόσον η νομοθεσία σχετικά με την τιμολόγηση για σκοπούς ΦΠΑ βασίζεται σε οδηγία, κάθε κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για τη μεταφορά των εν λόγω διατάξεων στην εθνική νομοθεσία και για την ορθή εφαρμογή τους στο έδαφός του.

Λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που αναπτύχθηκαν προηγουμένως και τις βασικές αρχές της επικουρικότητας, οι εθνικές φορολογικές αρχές φέρουν την κύρια ευθύνη για την ενημέρωση των υποκείμενων στον φόρο σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Συνεπώς, μπορεί να αναμένεται η κατάρτιση εθνικών οδηγιών από τα ίδια τα κράτη μέλη για την εφαρμογή των νέων κανόνων τιμολόγησης ΦΠΑ. Στον ακόλουθο δικτυακό τόπο είναι διαθέσιμος ένας κατάλογος των ηλεκτρονικών διευθύνσεων των φορολογικών αρχών των κρατών μελών όπου ενδέχεται να διατίθεται εθνική καθοδήγηση.

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/customs/index_en.htm.

Οι σημειώσεις δεν είναι πλήρεις: έχουν συμπεριληφθεί ορισμένα μόνο θέματα τιμολόγησης, για τα οποία θεωρήθηκε σκόπιμη η παροχή επεξηγήσεων. Οι επεξηγήσεις κρίθηκαν σκόπιμες είτε λόγω των νέων κανόνων δυνάμει της οδηγίας 2010/45/ΕΕ είτε για διευκρινίσεις που θεωρήθηκαν απαραίτητες όσον αφορά τους κανόνες της οδηγίας σχετικά με τον ΦΠΑ.

Είναι ένα έργο υπό εξέλιξη: οι παρούσες σημειώσεις δεν αποτελούν τελικό προϊόν, αλλά αντικατοπτρίζουν την κατάσταση σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή βάσει των διαθέσιμων γνώσεων και της διαθέσιμης πείρας. Με την πάροδο του χρόνου, η νομολογία, οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής ΦΠΑ και η πρακτική εφαρμογή αναμένεται να συμπληρώσουν τις απόψεις που δίνονται στις σημειώσεις.

Ευρετήριο θεμάτων που καλύπτονται από τα σχέδια επεξηγηματικών σημειώσεων

Α: Απαιτήσεις για έντυπα και ηλεκτρονικά τιμολόγια

1. Τα τιμολόγια πρέπει να αντικατοπτρίζουν πραγματική παράδοση ή παροχή – αιτιολογική σκέψη 10 της οδηγίας 2010/45/ΕΕ
2. Ορισμός ηλεκτρονικού τιμολογίου – άρθρο 217
3. Αποδοχή του πελάτη – άρθρο 232
4. Αυθεντικότητα της προέλευσης – άρθρο 233 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο
5. Ακεραιότητα του περιεχομένου – άρθρο 233 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο
6. Αναγνωσιμότητα – άρθρο 233 παράγραφος 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο
7. Επιλογή τρόπου διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας – άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
8. Έλεγχοι των επιχειρήσεων – άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
9. Αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου – άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
10. Προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή και EDI – άρθρο 233 παράγραφος 2
11. Χρονική στιγμή έκδοσης και λήξη περιόδου φύλαξης – άρθρο 233 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
12. Φύλαξη τιμολογίων – (βλ. έγγραφο υπ' αριθ. D3)

B: Έκδοση των τιμολογίων

1. Άρθρο 219α – Ποιου κράτους μέλους οι κανόνες εφαρμόζονται;
2. Άρθρο 221 παράγραφος 3 – Εφαρμοστέοι κανόνες τιμολόγησης του κράτους μέλους για τις απαλλασσόμενες παραδόσεις
3. Άρθρο 220 παράγραφος 2 και άρθρο 221 παράγραφος 2 – Κανόνες τιμολόγησης για τις απαλλασσόμενες χρηματοοικονομικές παροχές (άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ))
4. Άρθρο 224 – Έκδοση τιμολογίων από τον πελάτη

C: Περιεχόμενο των τιμολογίων

1. Άρθρο 226 σημείο 2 – Αλληλοδιάδοχη αρίθμηση
2. Άρθρο 226 σημείο 7α - Καθεστώς ταμειακής λογιστικής
3. Άρθρο 226 σημείο 11 – Απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές
4. Άρθρα 91 και 230 – Μετατροπή του ποσού του ΦΠΑ στο εθνικό νόμισμα
5. Άρθρο 226β – Απλουστευμένα τιμολόγια

D: Φύλαξη τιμολογίων

1. Άρθρο 247 – Περίοδος φύλαξης
2. Άρθρο 248α – Μετάφραση και γλώσσες που χρησιμοποιούνται στα τιμολόγια
3. Άρθρο 247 – Μέσο φύλαξης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έμμεση φορολογία και φορολογική διαχείριση

Μονάδα C1: ΦΠΑ και άλλοι φόροι επί του κύκλου εργασιών

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: A

Αντικείμενο: Απαιτήσεις για έντυπα και ηλεκτρονικά τιμολόγια

Γενικό πλαίσιο και καλυπτόμενα θέματα:

Νομική βάση: Οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2010 για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης

Παραπομπές: Άρθρα 217, 232 και 233, και αιτιολογική σκέψη 10

Καλυπτόμενα θέματα:

1. Τα τιμολόγια πρέπει να αντικατοπτρίζουν πραγματική παράδοση ή παροχή – αιτιολογική σκέψη 10 της οδηγίας 2010/45/ΕΕ
2. Ορισμός ηλεκτρονικού τιμολογίου – άρθρο 217
3. Αποδοχή του πελάτη – άρθρο 232
4. Αυθεντικότητα της προέλευσης – άρθρο 233 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο.
5. Ακεραιότητα του περιεχομένου – άρθρο 233 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.
6. Αναγνωσιμότητα – άρθρο 233 παράγραφος 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο
7. Επιλογή τρόπου διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας – άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
8. Έλεγχοι των επιχειρήσεων – άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
9. Αξιοπίστη διαδρομή ελέγχου – άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
10. Προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή και EDI – άρθρο 233 παράγραφος 2

11. Χρονική στιγμή έκδοσης και λήξη περιόδου φύλαξης – άρθρο 233 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
12. Φύλαξη τιμολογίων – (βλ. έγγραφο υπ' αριθ. D3)

Παρατηρήσεις:

Η οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης στοχεύει στην προώθηση και περαιτέρω απλούστευση των κανόνων τιμολόγησης μέσω της άρσης των υφιστάμενων επιβαρύνσεων και φραγμών. Θεσπίζει ίση μεταχείριση για τα έντυπα και τα ηλεκτρονικά τιμολόγια (η διαδικασία που χρησιμοποιείται για τα έντυπα μπορεί να εφαρμοστεί και για τα ηλεκτρονικά τιμολόγια) χωρίς να αυξάνει τον διοικητικό φόρτο επί των χάρτινων τιμολογίων και στοχεύει στην προώθηση της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας.

Η οδηγία αναγνωρίζει την υποχρέωση να αντικατοπτρίζουν τα τιμολόγια με ακρίβεια πραγματικές παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών και, συνεπώς, απαιτεί τη διασφάλιση της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας από την έκδοσή τους μέχρι και τη λήξη της περιόδου φύλαξης. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω ελέγχων των επιχειρήσεων, οι οποίοι παρέχουν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ του τιμολογίου και της παράδοσης ή παροχής και διασφαλίζουν την ταυτότητα του προμηθευτή ή εκδότη του τιμολογίου (αυθεντικότητα της προέλευσης), διασφαλίζουν ότι τα στοιχεία ΦΠΑ (το περιεχόμενο του τιμολογίου που απαιτείται από την οδηγία σχετικά με τον ΦΠΑ) στο τιμολόγιο δεν έχουν αλλαχτεί (ακεραιότητα περιεχομένου) και ότι το τιμολόγιο είναι ευανάγνωστο.

Οι έλεγχοι των επιχειρήσεων που δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ του τιμολογίου και της παράδοσης ή παροχής μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη διασφάλιση της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας όλων των τιμολογίων, εντύπων ή ηλεκτρονικών. Πέραν των ελέγχων των επιχειρήσεων, οι προηγμένες ηλεκτρονικές υπογραφές που βασίζονται¹ σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό και έχουν δημιουργηθεί από ασφαλή διάταξη δημιουργίας υπογραφής ή η ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων (EDI) είναι παραδείγματα του τρόπου με τον οποίο μπορούν να διασφαλιστούν η αυθεντικότητα της προέλευσης και η ακεραιότητα του περιεχομένου των ηλεκτρονικών τιμολογίων μέσω ειδικών τεχνολογιών. Παρέχουν μια εγγύηση ώστε να μπορούν οι επιχειρήσεις να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις αυθεντικότητας της προέλευσης και ακεραιότητας του

¹ Οι προηγμένες ηλεκτρονικές υπογραφές που βασίζονται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό και δημιουργούνται από ασφαλή διάταξη δημιουργίας αναφέρονται κοινώς ως «Αναγνωρισμένες ηλεκτρονικές υπογραφές».

περιεχομένου και, κατά συνέπεια, παρέχουν ασφάλεια δικαίου. Ωστόσο, πρόκειται μόνο για παραδείγματα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν και άλλες τεχνολογίες ή διαδικασίες.

Οι λεπτομέρειες των στόχων των κανόνων σχετικά με την ηλεκτρονική τιμολόγηση περιέχονται στις αιτιολογικές σκέψεις 8 έως 11. Τα άρθρα 217, 232 και 233 της οδηγίας σχετικά με τον ΦΠΑ άλλαξαν και αντικατοπτρίζουν τους εν λόγω στόχους.

Η παρούσα πρόσθετη καθοδήγηση παρέχεται για να βελτιωθεί η κατανόηση των ανωτέρω άρθρων. Στόχος είναι η παροχή βοήθειας στα κράτη μέλη μέσω της καθοδήγησης σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής και θέσης σε εφαρμογή των άρθρων στην εθνική νομοθεσία με πιο συνεκτικό τρόπο και η παροχή υποστήριξης στις επιχειρήσεις όσον αφορά τις πρακτικές πτυχές.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: A-1

Θέμα: Τα τιμολόγια πρέπει να αντικατοπτρίζουν πραγματική παράδοση ή παροχή

Παραπομπή: Αιτιολογική σκέψη 10 της οδηγίας 2010/45/EK

Τα τιμολόγια πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις πραγματικές παραδόσεις ή παροχές και θα πρέπει συνεπώς να διασφαλίζεται η αυθεντικότητα, η ακεραιότητα και η αναγνωσιμότητά τους. Οι έλεγχοι των επιχειρήσεων μπορούν να χρησιμοποιούνται για την καθιέρωση αξιόπιστης διαδρομής ελέγχου που θα συνδέει τα τιμολόγια με τις παραδόσεις ή παροχές, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν τη συμμόρφωση όλων των τιμολογίων (χάρτινων ή ηλεκτρονικών) προς τις απαιτήσεις αυτές.

Παρατηρήσεις:

Η αιτιολογική σκέψη 10 αναφέρει ότι τα τιμολόγια πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις πραγματικές παραδόσεις ή παροχές και θα πρέπει, συνεπώς, να διασφαλίζεται η αυθεντικότητα, η ακεραιότητα και η αναγνωσιμότητά τους.

Εναπόκειται στον κάθε υποκείμενο στον φόρο να διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες τιμολόγησης που ανταλλάσσονται αντικατοπτρίζουν με ακρίβεια μια πραγματική παράδοση ή παροχή. Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτό αποτελεί επιλογή του υποκείμενου στον φόρο. Οι έλεγχοι των επιχειρήσεων, οι οποίοι δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ ενός τιμολογίου και μιας παράδοσης ή παροχής, μπορεί να αποτελέσουν έναν τρόπο, μέσω της καθιέρωσης μιας αξιόπιστης διαδρομής ελέγχου που να συνδέει τα τιμολόγια και τις παραδόσεις ή παροχές.

Επιπλέον, το κείμενο του άρθρου 233 παράγραφος 2 ορίζει ότι ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να εκπληρώνει την υποχρέωση διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης και της ακεραιότητας του περιεχομένου, για παράδειγμα μέσω της χρήσης των τεχνολογιών που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο: μιας προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής ή της ανταλλαγής ηλεκτρονικών δεδομένων (EDI). Ωστόσο, οι ανωτέρω τεχνολογίες δεν μπορούν από μόνες τους να αποδείξουν ότι έλαβε χώρα μια παράδοση ή μια παροχή.

Η επιλογή των μεθόδων για την εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων εναπόκειται, σύμφωνα με το άρθρο 233, στον υποκείμενο στον φόρο.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-2

Θέμα: Ορισμός ηλεκτρονικού τιμολογίου

Παραπομπή: Άρθρο 217

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «ηλεκτρονικό τιμολόγιο» νοείται ένα τιμολόγιο που περιέχει τις απαιτούμενες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πληροφορίες και το οποίο έχει εκδοθεί και έχει ληφθεί σε οποιαδήποτε ηλεκτρονική μορφή.

Παρατηρήσεις:

Ο μοναδικός σκοπός του ορισμού του ηλεκτρονικού τιμολογίου είναι η αποσαφήνιση της αποδοχής του πελάτη δυνάμει του άρθρου 232 και η διευκρίνιση της χρήσης της επιλογής που δίνεται στα κράτη μέλη στο άρθρο 247 παράγραφος 2 σχετικά με τη φύλαξη των τιμολογίων.

Ένα ηλεκτρονικό τιμολόγιο, ακριβώς όπως συμβαίνει και με τα έντυπα τιμολόγια, πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται δυνάμει της οδηγίας σχετικά με τον ΦΠΑ.

Επιπλέον, προκειμένου ένα τιμολόγιο να θεωρείται ηλεκτρονικό σύμφωνα με την οδηγία σχετικά με τον ΦΠΑ, πρέπει να εκδοθεί και να παραληφθεί σε οποιονδήποτε ηλεκτρονικό μορφότυπο. Η επιλογή του μορφότυπου αποφασίζεται από τους υποκείμενους στον φόρο. Συνηθισμένοι μορφότυποι περιλαμβάνουν τιμολόγια ως δομημένα μηνύματα (όπως XML) ή άλλα είδη ηλεκτρονικών μορφότυπων (για παράδειγμα ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με συνημμένο αρχείο PDF ή μια τηλεομοιοτυπία που λαμβάνεται σε ηλεκτρονική και όχι σε έντυπη μορφή).

Σύμφωνα με τον ορισμό, δεν θεωρούνται όλα τα τιμολόγια που δημιουργούνται σε ηλεκτρονική μορφή «ηλεκτρονικά τιμολόγια». Τα τιμολόγια που δημιουργούνται σε ηλεκτρονική μορφή, για παράδειγμα μέσω λογιστικού λογισμικού ή μέσω λογισμικού επεξεργασίας κειμένου, τα οποία αποστέλλονται και λαμβάνονται σε έντυπη μορφή δεν είναι ηλεκτρονικά τιμολόγια.

Από την άλλη πλευρά, τα τιμολόγια που δημιουργούνται σε έντυπη μορφή, σαρώνονται, αποστέλλονται και λαμβάνονται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μπορούν να θεωρηθούν ηλεκτρονικά τιμολόγια.

Δεν πρέπει να θεωρείται σημαντικό το είδος του ηλεκτρονικού μορφότυπου του τιμολογίου, παρά μόνο το γεγονός ότι το τιμολόγιο είναι σε ηλεκτρονική μορφή κατά την έκδοση και κατά τη λήψη του. Με αυτόν τον τρόπο γίνεται δυνατή η αποστολή και λήψη

των ηλεκτρονικών τιμολογίων σε έναν μορφότυπο και η μετατροπή τους σε άλλον στη συνέχεια.

Ένα τιμολόγιο πρέπει να θεωρείται ότι εκδόθηκε όταν ο προμηθευτής ή ένα τρίτο μέρος που ενεργεί εκ μέρους του ή ο πελάτης, στην περίπτωση αυτοτιμολόγησης, διαθέτει το τιμολόγιο ούτως ώστε να μπορεί να παραληφθεί από τον πελάτη. Αυτό μπορεί να σημαίνει ότι το ηλεκτρονικό τιμολόγιο μεταβιβάζεται απευθείας στον πελάτη, παραδείγματος χάριν μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή ενός ασφαλούς συνδέσμου, ή έμμεσα μέσω ενός ή περισσότερων παρόχων υπηρεσιών, ή ότι διατίθεται και είναι προσβάσιμο για τον πελάτη μέσω διαδικτυακής πύλης ή οποιασδήποτε άλλης μεθόδου.

Είναι σημαντικό να προσδιορίζεται μια ημερομηνία κατά την οποία θεωρείται ότι εκδόθηκε το τιμολόγιο, προκειμένου να εκπληρώνεται η υποχρέωση του προμηθευτή για έκδοση τιμολογίου εντός της απαιτούμενης περιόδου (άρθρο 222) αλλά και η υποχρέωση του παραλήπτη όσον αφορά τη φύλαξη των τιμολογίων.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-3

Θέμα: Αποδοχή του πελάτη

Παραπομπή: Άρθρο 232

Η χρήση ηλεκτρονικού τιμολογίου υπόκειται στην αποδοχή του αποκτώντος τα αγαθά ή του λήπτη των υπηρεσιών.

Παρατηρήσεις:

Η ειδική μνεία ότι η χρήση ηλεκτρονικών τιμολογίων πρέπει να είναι αποδεκτή από τον πελάτη δικαιολογείται κυρίως με βάση τις τεχνικές απαιτήσεις που χρειάζονται για τη λήψη ενός ηλεκτρονικού τιμολογίου ή την ικανότητα του πελάτη να διασφαλίσει την αυθεντικότητα, την ακεραιότητα και την αναγνωσιμότητά του· οι εν λόγω απαιτήσεις ενδέχεται να πρέπει να ρυθμιστούν για τη λήψη ηλεκτρονικών τιμολογίων, ενώ δεν υφίστανται για τα έντυπα τιμολόγια.

Δεδομένου ότι τα έντυπα και τα ηλεκτρονικά τιμολόγια πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, η αποδοχή ηλεκτρονικού τιμολογίου από έναν πελάτη μπορεί να προσδιοριστεί κατά παρόμοιο τρόπο με την αποδοχή ενός έντυπου τιμολογίου από τον πελάτη. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει οποιαδήποτε γραπτή αποδοχή, επίσημη ή ανεπίσημη, ή να γίνεται με σιωπηρή συμφωνία, για παράδειγμα, μέσω της επεξεργασίας ή πληρωμής του παραληφθέντος τιμολογίου.

Σε κάθε περίπτωση, η απόφαση χρήσης ηλεκτρονικών τιμολογίων παραμένει, σε τελική ανάλυση, ζήτημα που πρέπει να συμφωνηθεί μεταξύ των συναλλασσομένων.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-4

Θέμα: Αυθεντικότητα της προέλευσης

Παραπομπή: Άρθρο 233 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο

Με τον όρο «αυθεντικότητα της προέλευσης» νοείται η διασφάλιση της ταυτότητας του προμηθευτή ή του εκδότη του τιμολογίου.

Παρατηρήσεις:

Η αυθεντικότητα της προέλευσης ενός τιμολογίου αποτελεί υποχρέωση του υποκείμενου στον φόρο που λαμβάνει την παράδοση των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών, καθώς και του υποκείμενου στον φόρο που την πραγματοποιεί. Και οι δύο μπορούν να διασφαλίσουν την αυθεντικότητα της προέλευσης, ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλον.

Υπάρχουν τέσσερα στοιχεία προς εξέταση.

1. Διασφάλιση από τον προμηθευτή

Ο προμηθευτής πρέπει να είναι σε θέση να διασφαλίζει ότι το τιμολόγιο εκδόθηκε πράγματι από τον ίδιο ή στο όνομά του και εκ μέρους του. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την τήρηση ενός αντιγράφου του τιμολογίου στα λογιστικά έγγραφα. Εάν πρόκειται για αυτοτιμολόγηση ή εάν το τιμολόγιο εκδίδεται από τρίτον, αυτό μπορεί να αποδειχθεί μέσω δικαιολογητικών εγγράφων.

2. Διασφάλιση από τον πελάτη

Ο υποκείμενος στον φόρο που λαμβάνει την παράδοση ή παροχή πρέπει να είναι σε θέση να διασφαλίζει ότι το τιμολόγιο που ελήφθη προέρχεται από τον προμηθευτή ή τον εκδότη του τιμολογίου.

Έτσι προσφέρονται **δύο εναλλακτικές λύσεις** τις οποίες μπορεί να επιλέξει ο υποκείμενος στον φόρο. Η πρώτη εναλλακτική λύση αφορά την επαλήθευση της ορθότητας των στοιχείων ταυτότητας του προμηθευτή, τα οποία αναφέρονται σε ένα τιμολόγιο. Η δεύτερη εναλλακτική λύση αφορά τη διασφάλιση της ταυτότητας του εκδότη του τιμολογίου.

α) Διασφάλιση της ταυτότητας του προμηθευτή

Η ταυτότητα του προμηθευτή είναι ένα στοιχείο που απαιτείται πάντοτε στο τιμολόγιο. Ωστόσο, αυτό από μόνο του δεν επαρκεί για να διασφαλίσει την αυθεντικότητα της προέλευσης. Σε αυτή την περίπτωση, ο πελάτης πρέπει να διασφαλίσει ότι ο

προμηθευτής που αναφέρεται στο τιμολόγιο έχει πραγματοποιήσει όντως την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών στις οποίες αναφέρεται το τιμολόγιο. Ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να εφαρμόσει οποιουσδήποτε ελέγχους των επιχειρήσεων, δημιουργώντας μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ ενός τιμολογίου και της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών, προκειμένου να εκπληρώσει την εν λόγω υποχρέωση.

β) Διασφάλιση της ταυτότητας του εκδότη του τιμολογίου

Ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να επιλέξει να διασφαλίσει την ταυτότητα του εκδότη του τιμολογίου μέσω, για παράδειγμα, μιας προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής ή EDI. Ωστόσο, αυτό ισχύει με την επιφύλαξη της αιτιολογικής σκέψης 10 της οδηγίας 2010/456/ΕΕ, η οποία αναφέρει, πρώτον και κυριότερον, ότι τα τιμολόγια πρέπει να αντικατοπτρίζουν πραγματικές παραδόσεις ή παροχές.

Η διασφάλιση της ταυτότητας του εκδότη του τιμολογίου μπορεί να εφαρμοστεί τόσο σε περιπτώσεις όπου ο προμηθευτής έχει εκδώσει το τιμολόγιο όσο και σε περιπτώσεις που ένα τρίτο μέρος έχει εκδώσει το τιμολόγιο ή στην περίπτωση της αυτοτιμολόγησης.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: A-5

Θέμα: Ακεραιότητα του περιεχομένου

Παραπομπή: Άρθρο 233 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο

Με τον όρο «ακεραιότητα του περιεχομένου» νοείται ότι το περιεχόμενο που απαιτείται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία δεν έχει αλλοιωθεί.

Παρατηρήσεις:

Το περιεχόμενο του τιμολογίου, του οποίου πρέπει να διασφαλιστεί η ακεραιότητα, είναι αυτό που ορίζεται στην οδηγία σχετικά με τον ΦΠΑ.

Η ακεραιότητα του περιεχομένου ενός τιμολογίου αποτελεί υποχρέωση του υποκείμενου στον φόρο που λαμβάνει την παράδοση των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών, καθώς και του υποκείμενου στον φόρο που την πραγματοποιεί. Μπορούν και οι δύο, ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλον, να επιλέξουν τον τρόπο με τον οποίο θα εκπληρώσουν την εν λόγω υποχρέωση, ή μπορούν να συμφωνήσουν από κοινού, για παράδειγμα, μέσω μιας συγκεκριμένης τεχνολογίας, όπως είναι η EDI ή οι προηγμένες ηλεκτρονικές υπογραφές, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το περιεχόμενο παραμένει το ίδιο. Ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να επιλέξει αν, για παράδειγμα, θα εφαρμόζει ελέγχους των επιχειρήσεων, οι οποίοι δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ ενός τιμολογίου και μιας παράδοσης ή παροχής, ή ειδικές τεχνολογίες για να εκπληρώσει την υποχρέωση.

Το κατά πόσον έχει αλλοιωθεί ή όχι το περιεχόμενο του τιμολογίου (ακεραιότητα του περιεχομένου) δεν σχετίζεται με τον μορφότυπο ενός ηλεκτρονικού τιμολογίου. Εφόσον το περιεχόμενο του τιμολογίου, όπως απαιτείται δυνάμει της οδηγίας σχετικά με τον ΦΠΑ, δεν αλλάζει, ο μορφότυπος στον οποίο τηρείται το εν λόγω περιεχόμενο μπορεί να μετατραπεί σε άλλους. Έτσι, ο πελάτης ή ένας πάροχος υπηρεσιών που ενεργεί εκ μέρους του, μπορεί να μετατρέψει ή να παρουσιάσει τα ηλεκτρονικά δεδομένα με διαφορετικό τρόπο, ούτως ώστε να προσαρμόζονται στο δικό του σύστημα ΤΠ ή λόγω τεχνολογικών αλλαγών με την πάροδο του χρόνου.

Σε περίπτωση που ο υποκείμενος στον φόρο έχει επιλέξει να εκπληρώσει την υποχρέωση ακεραιότητας του περιεχομένου χρησιμοποιώντας προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την μετατροπή από μία σε άλλη μορφή η αλλαγή πρέπει να καταγράφεται σε διαδρομή ελέγχου.

Ακόμη και αν τα κράτη μέλη χρησιμοποιήσουν την επιλογή που προβλέπεται στο άρθρο 247 παράγραφος 2, βάσει της οποίας απαιτείται η τήρηση των τιμολογίων στην αρχική

τους μορφή, είτε έντυπη είτε ηλεκτρονική, σε κάθε περίπτωση ο μορφότυπος του τιμολογίου μπορεί να αλλάξει.

Ως μορφή νοείται το είδος του τιμολογίου (έντυπο ή ηλεκτρονικό), ενώ ο μορφότυπος αφορά την παρουσίαση του ηλεκτρονικού τιμολογίου. Μια αλλαγή μορφότυπου μπορεί, για παράδειγμα, να είναι η αλλαγή του τρόπου παρουσίασης της ημερομηνίας, π.χ. από ηη/μμ/εε σε εεεε/μμ/ηη, ή το είδος του ίδιου του αρχείου, π.χ. XML.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-6

Θέμα: Αναγνωσιμότητα:

Παραπομπές: Άρθρο 233 παράγραφος 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο

*Η αυθεντικότητα της προέλευσης, η ακεραιότητα του περιεχομένου και η **αναγνωσιμότητα** των τιμολογίων, σε χαρτί ή σε ηλεκτρονική μορφή, διασφαλίζεται από τη χρονική στιγμή της έκδοσής τους έως τη λήξη της περιόδου φύλαξής τους.*

*Κάθε υποκείμενος στον φόρο ορίζει τον τρόπο διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της **αναγνωσιμότητάς** του. Αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιουδήποτε ελέγχους των επιχειρήσεων οι οποίοι δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ τιμολογίου και παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.*

Παρατηρήσεις:

Η αναγνωσιμότητα ενός τιμολογίου σημαίνει ότι το τιμολόγιο μπορεί να αναγνωστεί από ανθρώπους. Πρέπει να παραμείνει σε αυτή την κατάσταση μέχρι τη λήξη της περιόδου φύλαξης. Το τιμολόγιο πρέπει να παρουσιάζεται με τρόπο ώστε όλα τα περιεχόμενα ΦΠΑ του τιμολογίου να είναι ευανάγνωστα, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, χωρίς να χρειάζεται υπερβολική εξέταση ή ερμηνεία, π.χ. μηνύματα EDI, XML και άλλα δομημένα μηνύματα στην αρχική τους μορφή δεν θεωρούνται αναγνώσιμα από ανθρώπους (μετά από μια διαδικασία μετατροπής μπορεί να θεωρηθούν αναγνώσιμα – βλ. κατωτέρω).

Για τα ηλεκτρονικά τιμολόγια, η ανωτέρω προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται εάν το τιμολόγιο μπορεί να παρουσιαστεί χωρίς καθυστέρηση, κατόπιν αιτήματος εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, κατά τον τρόπο με τον οποίο απαιτείται στο άρθρο 245, παράγραφος 1 – ακόμη και μετά από μια διαδικασία μετατροπής – σε μορφή αναγνώσιμη από ανθρώπους στην οθόνη ή μέσω εκτύπωσης. Πρέπει να είναι δυνατόν να ελεγχθεί αν οι πληροφορίες δεν έχουν αλλάξει μεταξύ του αρχικού ηλεκτρονικού αρχείου και του αναγνώσιμου εγγράφου.

Για τη διασφάλιση της αναγνωσιμότητας, πρέπει να διατίθεται κατάλληλο και αξιόπιστο πρόγραμμα απεικόνισης για το μορφότυπο ηλεκτρονικού τιμολογίου καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου φύλαξης.

Η αναγνωσιμότητα ενός ηλεκτρονικού τιμολογίου από την έκδοσή του μέχρι και τη λήξη της περιόδου φύλαξης πρέπει να διασφαλίζεται με οποιονδήποτε τρόπο, αλλά οι προηγμένες ηλεκτρονικές υπογραφές και η EDI, που αναφέρονται στο άρθρο 233 παράγραφος 2, δεν επαρκούν για τη διασφάλιση της αναγνωσιμότητας.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-7

Θέμα: Επιλογή τρόπου διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας

Παραπομπή: Άρθρο 233, παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο

Κάθε υποκείμενος στον φόρο ορίζει τον τρόπο διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητάς του. Αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιουδήποτε ελέγχους των επιχειρήσεων οι οποίοι δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ τιμολογίου και παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.

Παρατηρήσεις:

Τόσο ο προμηθευτής όσο και ο πελάτης μπορούν να επιλέξουν ελεύθερα τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζουν την αυθεντικότητα της προέλευσης, την ακεραιότητα του περιεχομένου και την αναγνωσιμότητα του τιμολογίου. Η επιλογή αυτή δεν πρέπει να περιορίζεται από τα κράτη μέλη.

Εάν τα κράτη μέλη παρέχουν καθοδήγηση, πρέπει να γίνεται σαφές ότι πρόκειται αποκλειστικά περί καθοδήγησης η οποία δεν περιορίζει την επιλογή του υποκείμενου στον φόρο.

Τα τρία παραδείγματα διαδικασιών ή τεχνολογιών που αναφέρονται στην οδηγία 2010/45/ΕΕ (έλεγχοι επιχειρήσεων που δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου, προηγμένες ηλεκτρονικές υπογραφές και EDI), δεν πρέπει να αποτρέπουν τη χρήση άλλων τεχνολογιών ή διαδικασιών, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας του τιμολογίου.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-8

Θέμα: Έλεγχοι των επιχειρήσεων

Παραπομπή: Άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο

Κάθε υποκείμενος στον φόρο ορίζει τον τρόπο διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητάς του. Αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιουδήποτε ελέγχους των επιχειρήσεων οι οποίοι δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ τιμολογίου και παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.

Παρατηρήσεις:

Ο έλεγχος των επιχειρήσεων είναι μια ευρεία έννοια. Είναι η διαδικασία που δημιουργείται, εφαρμόζεται και επικαιροποιείται από τους υπευθύνους (διοίκηση, προσωπικό και ιδιοκτησία) για την παροχή εύλογης διασφάλισης σχετικά με την υποβολή οικονομικών, λογιστικών και κανονιστικών εκθέσεων και για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του νόμου.

Ειδικότερα, στο πλαίσιο του άρθρου 233, πρέπει να νοείται ως η διαδικασία μέσω της οποίας ο υποκείμενος στον φόρο έχει δημιουργήσει, εφαρμόσει και τηρήσει ενήμερο ένα εύλογο επίπεδο διασφάλισης της ταυτότητας του προμηθευτή ή εκδότη του τιμολογίου (αυθεντικότητα της προέλευσης), ότι το περιεχόμενο ΦΠΑ δεν έχει αλλοιωθεί (ακεραιότητα του περιεχομένου) και της αναγνωσιμότητας του τιμολογίου από τη στιγμή της έκδοσής του μέχρι τη λήξη της περιόδου φύλαξης.

Οι έλεγχοι των επιχειρήσεων πρέπει να είναι κατάλληλοι για το μέγεθος, τη δραστηριότητα και το είδος του υποκείμενου στον φόρο και να λαμβάνουν υπόψη τον αριθμό και την αξία των συναλλαγών, καθώς και τον αριθμό και το είδος των προμηθευτών και των πελατών. Εάν συντρέχει λόγος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και άλλοι παράγοντες.

Ένα παράδειγμα ελέγχου επιχείρησης είναι η αντιστοίχιση των δικαιολογητικών εγγράφων. Η σημασία που προσδίδεται σε δικαιολογητικά έγγραφα πρέπει να αντικατοπτρίζει παράγοντες όπως είναι ο βαθμός της ανεξαρτησίας του εκδότη των δικαιολογητικών εγγράφων από τον υποκείμενο στον φόρο και το βάρος που δίνεται σε αυτά τα έγγραφα στη λογιστική διαδικασία. Μια σημαντική πτυχή αυτού του είδους ελέγχου των επιχειρήσεων είναι ότι το τιμολόγιο ελέγχεται ως έγγραφο εντός της επιχείρησης και της λογιστικής διαδικασίας και δεν αντιμετωπίζεται ως ανεξάρτητο μεμονωμένο έγγραφο.

Είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι τα τιμολόγια, έντυπα ή ηλεκτρονικά, είναι γενικά ένα μόνο έγγραφο σε μια σειρά εγγράφων (π.χ. εντολή αγοράς, σύμβαση, έγγραφο μεταφοράς, ειδοποίηση πληρωμής κ.λπ.) που σχετίζονται με μια συναλλαγή και αποτελούν την τεκμηρίωσή της.

Για τον προμηθευτή, το τιμολόγιο μπορεί να αντιστοιχιστεί με μια εντολή αγοράς, έγγραφο μεταφοράς και απόδειξη πληρωμής. Για τον πελάτη, το τιμολόγιο μπορεί να αντιστοιχιστεί με την εγκεκριμένη εντολή αγοράς (δελτίο επιβεβαίωσης αγοράς), το δελτίο παράδοσης, το δελτίο πληρωμής και μεταβίβασης. Ωστόσο, τα παραπάνω είναι μόνο παραδείγματα των εγγράφων που ενδέχεται να είναι διαθέσιμα και πολλά άλλα έγγραφα μπορούν να αντιστοιχιστούν με το τιμολόγιο.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-9

Θέμα: Αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου

Παραπομπή: Άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο

Κάθε υποκείμενος στον φόρο ορίζει τον τρόπο διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητάς του. Αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιουδήποτε ελέγχους των επιχειρήσεων οι οποίοι δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ τιμολογίου και παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.

Παρατηρήσεις:

Στο πλαίσιο της λογιστικής, μια διαδρομή ελέγχου μπορεί να περιγραφεί ως η τεκμηριωμένη ροή της συναλλαγής από την έναρξη, το έγγραφο πηγής, όπως για παράδειγμα μια εντολή αγοράς, έως την ολοκλήρωσή της, όπως είναι η τελική καταχώριση στους ετήσιους λογαριασμούς, και αντιστρόφως, που παρέχει τον σύνδεσμο μεταξύ των διαφόρων εγγράφων της διαδικασίας. Μια διαδρομή ελέγχου περιλαμβάνει τα έγγραφα πηγές, τις συναλλαγές που διεκπεραιώθηκαν και τις αναφορές στον σύνδεσμο μεταξύ των δύο.

Μια διαδρομή ελέγχου μπορεί να περιγραφεί ως αξιόπιστη όταν ο σύνδεσμος μεταξύ των δικαιολογητικών εγγράφων και των συναλλαγών που διεκπεραιώθηκαν είναι εύκολο να ακολουθηθεί (εφόσον υπάρχουν αρκετές λεπτομέρειες για τη σύνδεση των εγγράφων), συνάδει με τις αναφερθείσες διαδικασίες και αντικατοπτρίζει τις διεργασίες που έχουν πραγματικά εκτελεστεί. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί, για παράδειγμα, με έγγραφα τρίτων χωρών, π.χ. έγγραφα κίνησης λογαριασμών, έγγραφα του πελάτη ή του προμηθευτή (έγγραφα δεύτερου μέρους) και εσωτερικούς ελέγχους π.χ. διαχωρισμός καθηκόντων.

Για τους σκοπούς του ΦΠΑ μια διαδρομή ελέγχου, όπως ορίζεται στο άρθρο 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, πρέπει να παρέχει έναν σύνδεσμο που να μπορεί να ελεγχθεί μεταξύ ενός τιμολογίου και μιας παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος του κατά πόσον ένα τιμολόγιο αντικατοπτρίζει μια παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που έχει λάβει χώρα.

Ο τρόπος με τον οποίο ένας υποκείμενος στον φόρο μπορεί να αποδείξει τον σύνδεσμο μεταξύ ενός τιμολογίου και μιας παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του υποκείμενου στον φόρο. Το κράτος μέλος δύναται να εκδίδει καθοδήγηση για να βοηθήσει τον υποκείμενο στον φόρο να καθιερώσει μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου, αλλά η εν λόγω καθοδήγηση δεν πρέπει να περιλαμβάνει οποιοσδήποτε υποχρεωτικές απαιτήσεις. Ως παράδειγμα αναφέρεται ένα σύνολο

διαφορετικών εγγράφων, όπως μια εντολή αγοράς, τα έγγραφα μεταφοράς και το ίδιο το τιμολόγιο με το ίχνος της αντιστοίχισης των εν λόγω εγγράφων ή ακόμη και το απλό γεγονός ότι τα τρία έγγραφα συμφωνούν μεταξύ τους.

Όπως συμβαίνει και με τους ελέγχους των επιχειρήσεων, μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου πρέπει να είναι κατάλληλη για το μέγεθος, τη δραστηριότητα και το είδος του υποκείμενου στον φόρο και να λαμβάνει υπόψη τον αριθμό και την αξία των συναλλαγών, καθώς και τον αριθμό και το είδος των προμηθευτών και των πελατών. Εάν συντρέχει λόγος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και άλλοι παράγοντες, όπως είναι οι απαιτήσεις χρηματοοικονομικής αναφοράς και ελέγχου.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: A-10

Θέμα: Προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή και EDI

Παραπομπή: Άρθρο 233 παράγραφος 2

Πλην των περιγραφόμενων στην παράγραφο 1 τύπων ελέγχων των επιχειρήσεων, τα ακόλουθα αποτελούν παραδείγματα τεχνολογιών οι οποίες διασφαλίζουν την αυθεντικότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου ενός ηλεκτρονικού τιμολογίου:

α) προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια του σημείου 2 του άρθρου 2 της οδηγίας 1999/93/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για ηλεκτρονικές υπογραφές (), που να βασίζεται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό και να δημιουργείται από ασφαλή διάταξη δημιουργίας υπογραφής κατά την έννοια των σημείων 6 και 10 του άρθρου 2 της οδηγίας 1999/93/EK.*

β) ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων (EDI), όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 του παραρτήματος I της σύστασης 94/820/EK της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 1994, σχετικά με τις νομικές πτυχές της ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων (**), όταν η συμφωνία σχετικά με αυτήν την ανταλλαγή προβλέπει τη χρησιμοποίηση διαδικασιών που να εξασφαλίζουν την αυθεντικότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα των δεδομένων.

Παρατηρήσεις:

Οι δύο επιλογές, ήτοι η προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή και η EDI, είναι μόνο παραδείγματα των τεχνολογιών ηλεκτρονικής τιμολόγησης για τη διασφάλιση της αυθεντικότητας της προέλευσης και της ακεραιότητας του περιεχομένου και δεν μπορούν να είναι υποχρεωτικές απαιτήσεις. Εάν τα ηλεκτρονικά τιμολόγια δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 233 παράγραφος 2 στοιχεία α) ή β), μπορούν να πληρούν ακόμη τις απαιτήσεις των ελέγχων επιχειρήσεων του άρθρου 233 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο ή μπορούν να πληρούν τις προϋποθέσεις αυθεντικότητας της προέλευσης και ακεραιότητας του περιεχομένου μέσω μιας εναλλακτικής τεχνολογίας (συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, των προηγμένων ηλεκτρονικών υπογραφών που δεν βασίζονται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό) ή διαδικασίας.

Η EDI βασίζεται σε μια συμφωνία ανταλλαγής δομημένων δεδομένων σύμφωνα με τη σύσταση 1994/820/EK της Επιτροπής και μπορεί να αναφέρεται σε οποιονδήποτε τυποποιημένο μορφότυπο. Δεν αναφέρεται αποκλειστικά στο EDIFACT, που είναι μόνο ένα παράδειγμα των εν λόγω μορφότυπων.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Α-11

Θέμα: Χρονική στιγμή έκδοσης και λήξη περιόδου φύλαξης

Παραπομπή: άρθρο 233 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο

Η αυθεντικότητα της προέλευσης, η ακεραιότητα του περιεχομένου και η αναγνωσιμότητα των τιμολογίων, σε χαρτί ή σε ηλεκτρονική μορφή, διασφαλίζεται από τη χρονική στιγμή της έκδοσής τους έως τη λήξη της περιόδου φύλαξής τους.

Παρατηρήσεις:

Η περίοδος για την οποία πρέπει να διασφαλίζεται η αυθεντικότητα της προέλευσης, η ακεραιότητα του περιεχομένου και η αναγνωσιμότητα του τιμολογίου εκτείνεται από τη χρονική στιγμή έκδοσής του μέχρι τη λήξη της περιόδου φύλαξης. Η περίοδος φύλαξης είναι αυτή που προσδιορίζεται από το κράτος μέλος σύμφωνα με την οδηγία σχετικά με τον ΦΠΑ (άρθρο 247). Η προθεσμία για την έκδοση ενός τιμολογίου προσδιορίζεται επίσης από την οδηγία σχετικά με τον ΦΠΑ (άρθρο 222).

Ανά πάσα στιγμή μεταξύ της χρονικής στιγμής έκδοσης και της λήξης της περιόδου φύλαξης, ο υποκείμενος στον φόρο πρέπει να είναι σε θέση να διασφαλίζει την αυθεντικότητα της προέλευσης, την ακεραιότητα του περιεχομένου και την αναγνωσιμότητα του τιμολογίου. Ωστόσο, επειδή οι επιχειρηματικές πρακτικές μεταβάλλονται με την πάροδο του χρόνου, ο τρόπος με τον οποίο διασφαλίζεται η αυθεντικότητα της προέλευσης, η ακεραιότητα του περιεχομένου και η αναγνωσιμότητα του τιμολογίου μπορεί επίσης να αλλάξει.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έμμεση φορολογία και φορολογική διαχείριση

Μονάδα C1: ΦΠΑ και άλλοι φόροι επί του κύκλου εργασιών

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: B

Αντικείμενο: Έκδοση των τιμολογίων

Καλυπτόμενα θέματα

Νομική βάση: Οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης

Παραπομπές: Άρθρα 219α, 220, 221, 222 και 224

Καλυπτόμενα θέματα

1. Άρθρο 219α – Ποιου κράτους μέλους οι κανόνες εφαρμόζονται;
2. Άρθρο 221 παράγραφος 3 – Εφαρμοστέοι κανόνες τιμολόγησης του κράτους μέλους για τις απαλλασσόμενες παραδόσεις
3. Άρθρο 220 παράγραφος 2 και άρθρο 221 παράγραφος 2 – Κανόνες τιμολόγησης για τις απαλλασσόμενες χρηματοοικονομικές παροχές (άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ))
4. Άρθρο 224 παράγραφος 1 – Έκδοση τιμολογίων από τον πελάτη

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: B-1

Θέμα: Ποιου κράτους μέλους οι κανόνες εφαρμόζονται;

Παραπομπή: Άρθρο 219α

Με την επιφύλαξη των άρθρων 244 έως 248, εφαρμόζονται τα εξής:

1) Η τιμολόγηση διέπεται από τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο θεωρείται ότι πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V.

2) Κατά παρέκκλιση του σημείου 1), η τιμολόγηση διέπεται από τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο ο προμηθευτής έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητας ή τη μόνιμη εγκατάστασή του, από την οποία πραγματοποιείται η παράδοση ή παροχή, ή, ελλείψει τέτοιας έδρας ή μόνιμης εγκατάστασης, το κράτος μέλος της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής του προμηθευτή, όπου:

α) ο προμηθευτής δεν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο θεωρείται ότι πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V, ή η εγκατάστασή του στο εν λόγω κράτος μέλος δεν παρεμβαίνει στην παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 192α, και ο υπόχρεος του φόρου είναι ο αποκτών τα αγαθά ή ο λήπτης της παροχής των υπηρεσιών.

Ωστόσο, όταν το τιμολόγιο εκδίδεται από τον πελάτη (αυτοτιμολόγηση), εφαρμόζεται το σημείο 1).

β) η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών δεν θεωρείται ότι πραγματοποιείται εντός της Κοινότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V.

Παρατηρήσεις:

Στις περιπτώσεις που οι επιχειρήσεις παραδίδουν αγαθά ή παρέχουν υπηρεσίες σε πελάτες σε άλλα κράτη μέλη ενδέχεται να είναι δύσκολο να εξακριβωθεί ποιου κράτους μέλους οι κανόνες τιμολόγησης εφαρμόζονται. Το άρθρο 219α εισάγεται στην οδηγία σχετικά με τον ΦΠΑ για να αποσαφηνίσει ποιοι κανόνες εφαρμόζονται και για να παράσχει ασφάλεια δικαίου στις επιχειρήσεις.

Ο στόχος του άρθρου 219α είναι να παράσχει σαφείς κανόνες σχετικά με το κράτος μέλος που πρέπει να καθορίζει τους κανόνες τιμολόγησης όσον αφορά τις παροχές ΦΠΑ. Στους εν λόγω κανόνες δεν περιλαμβάνονται όσοι σχετίζονται με τη φύλαξη των τιμολογίων, αλλά περιλαμβάνονται άλλοι κανόνες τιμολόγησης που αφορούν την

έκδοση, το περιεχόμενο ή μέτρα απλούστευσης των τιμολογίων, εφόσον το κράτος μέλος έχει επιλογή ή εάν η απαίτηση τιμολογίου αφορά εθνικό ζήτημα.

Για παράδειγμα, η επιλογή επέκτασης της χρονικής περιόδου για τα συγκεντρωτικά τιμολόγια ή της απαίτησης έκδοσης τιμολογίων από τον πελάτη στο όνομα και εκ μέρους του υποκείμενου στον φόρο επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών. Το κράτος μέλος που εφαρμόζει τις ανωτέρω και άλλες επιλογές είναι το κράτος μέλος που αναφέρεται στο άρθρο 219α, εκτός εάν αναφέρεται ρητά σε άλλο σημείο.

Όσον αφορά τις απαιτήσεις τιμολόγησης, όπως είναι η εθνική αναφορά για τις απαλλασσόμενες παροχές ή παραδόσεις ή το νόμισμα του ποσού του ΦΠΑ, παρότι δεν αποτελούν επιλογές του κράτους μέλους, πρέπει να αποσαφηνιστούν για κάθε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Σε αυτές και σε άλλες περιπτώσεις όπου χρειάζονται κατάλληλες εθνικές απαιτήσεις, το σχετικό κράτος μέλος πρέπει να είναι αυτό που αναφέρεται στο άρθρο 219α.

Ο βασικός κανόνας είναι ότι το κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η παράδοση ή η παροχή καθορίζει τους κανόνες τιμολόγησης.

Ωστόσο, υπάρχουν δύο εξαιρέσεις στον βασικό κανόνα, οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 219α παράγραφος 2 στοιχεία α) και β). Αυτές αφορούν τις διασυνοριακές παραδόσεις ή παροχές που υπόκεινται στην αντίστροφη επιβάρυνση και τις παραδόσεις ή παροχές που φορολογούνται εκτός της ΕΕ. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εφαρμόζονται οι κανόνες τιμολόγησης του κράτους μέλους στο οποίο ο προμηθευτής έχει την έδρα του ή διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση από την οποία πραγματοποιείται η παράδοση ή παροχή ή όπου βρίσκεται η μόνιμη κατοικία του ή η συνήθης διαμονή του.

Οι πίνακες του παραρτήματος, παρότι δεν είναι εξαντλητικοί, παρέχουν ορισμένα διαφωτιστικά παραδείγματα σχετικά με το ποιοι κανόνες εφαρμόζονται.

Για τους προμηθευτές που δεν είναι εγκατεστημένοι στην ΕΕ και παραδίδουν αγαθά ή παρέχουν υπηρεσίες που φορολογούνται στην ΕΕ, δεν ισχύουν οι εξαιρέσεις και εφαρμόζεται πάντα ο βασικός κανόνας τιμολόγησης, ήτοι οι κανόνες του κράτους μέλους όπου λαμβάνει χώρα η παράδοση ή η παροχή.

Ομοίως, ο βασικός κανόνας θα εφαρμόζεται πάντα στην περίπτωση της αυτοτιμολόγησης, όπου ο πελάτης που εκδίδει το τιμολόγιο είναι επίσης υπόχρεος για την καταβολή του ΦΠΑ δυνάμει της διαδικασίας αντίστροφης επιβάρυνσης. Συνεπώς, το κράτος μέλος όπου λαμβάνει χώρα η παράδοση ή παροχή καθορίζει τους κανόνες τιμολόγησης.

Σε περίπτωση παράδοσης ή παροχής από χώρα εκτός της ΕΕ σε κράτος μέλος της ΕΕ, που έχει ως αποτέλεσμα την εισαγωγή αγαθών, ο τόπος παράδοσης των αγαθών είναι εκτός της ΕΕ. Εφόσον η παράδοση δεν λαμβάνει χώρα εντός της ΕΕ και εφόσον ο προμηθευτής βρίσκεται εκτός της ΕΕ, δεν εφαρμόζονται οι κανόνες τιμολόγησης

κανενός κράτους μέλους. Επιπλέον, δεν υφίσταται υποχρέωση τιμολόγησης σχετικά με την εισαγωγή αγαθών στην ΕΕ.

Εάν ο πελάτης είναι υπόχρεος για την καταβολή του ΦΠΑ δυνάμει της διαδικασίας αντίστροφης επιβάρυνσης και διορίζει φορολογικό εκπρόσωπο δυνάμει του άρθρου 204 της οδηγίας σχετικά με τον ΦΠΑ, το άρθρο 219α παράγραφος 2 στοιχείο α) πρέπει να εφαρμόζεται ως εάν ο πελάτης να ήταν ακόμη υπόχρεος για την καταβολή του ΦΠΑ. Εάν σε αυτή την περίπτωση ο φορολογικός εκπρόσωπος εκδίδει και το τιμολόγιο, πρέπει να αντιμετωπίζεται ως εάν ο πελάτης να είχε εκδώσει το τιμολόγιο και συνεπώς θα εφαρμόζεται το άρθρο 219α παράγραφος 1.

Παράρτημα

Παραδόσεις αγαθών

Είδος παράδοσης	Κράτος μέλος ή χώρα του προμηθευτή	Κράτος μέλος ή χώρα του πελάτη	Κυκλοφορία εμπορευμάτων	Κράτος μέλος ή χώρα φορολόγησης	Κράτος μέλος εφαρμογής του άρθρου 219α	Σημείο αναφοράς στο άρθρο 219α
Εγχώρια παράδοση αγαθών	A	A	A προς A	A	A	Σημείο 1)
Απαλλασσόμενη ενδοκοινοτική παράδοση	A	B	A προς B	A	A	Σημείο 1)
Απαλλασσόμενη ενδοκοινοτική παράδοση με αυτοτιμολόγηση	A	B	A προς B	A	A	Σημείο 1)
Πώληση εξ αποστάσεως	A	B	A προς B	B	B	Σημείο 1)
Διασυνοριακή παράδοση σε ιδιώτη (κάτω του ορίου πωλήσεων εξ αποστάσεως)	A	B	A προς B	A	A	Σημείο 1)

Δεύτερο σκέλος μιας ενδοκοινοτικής τριγωνικής παράδοσης	B	Γ	A προς Γ	Γ	B	Σημείο 2) στοιχείο α)
Πελάτης που είναι υπόχρεος του ΦΠΑ δυνάμει του άρθρου 194	A	B	B προς B	B	A	Σημείο 2) στοιχείο α)
Διασυνοριακή παράδοση φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας	A	B	A προς B	B	A	Σημείο 2) στοιχείο α)
Εξαγωγή	A	Τρίτη χώρα	A προς τρίτη χώρα	A	A	Σημείο 1)
Παράδοση εκτός της ΕΕ	A	Τρίτη χώρα	Στην τρίτη χώρα.	Εκτός της ΕΕ	A	Σημείο 2) στοιχείο β)
Εισαγωγή	Τρίτη χώρα	A	Τρίτη χώρα προς A	Εκτός της ΕΕ	Εκτός της ΕΕ	Σημείο 1)

Παροχή υπηρεσιών

Είδος παροχής	Άρθρο	Κράτος μέλος προμηθευτή	Κράτος μέλος ή χώρα του πελάτη	Κράτος μέλος ή χώρα φορολόγησης	Κράτος μέλος εφαρμογής του άρθρου 219α	Σημείο αναφοράς στο άρθρο 219α
Γενική παροχή υπηρεσιών μεταξύ επιχειρήσεων	44	A	A	A	A	Σημείο 1)
Διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών μεταξύ	44 και 196	A	B	B	A	Σημείο 2) στοιχείο α)

επιχειρήσεων						
Διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών μεταξύ επιχειρήσεων και ο πελάτης εκδίδει το τιμολόγιο	44, 196 και 224	A	B	B	B	Σημείο 1)
Γενική παροχή υπηρεσιών από επιχείρηση σε καταναλωτή	45	A	B	A	A	Σημείο 1)
Υπηρεσίες που συνδέονται με ακίνητη περιουσία (περιουσία στο κράτος μέλος Γ, χωρίς αντίστροφη επιβάρυνση)	47	A	B	Γ	Γ	Σημείο 1)
Υπηρεσίες μεταξύ επιχειρήσεων για πελάτη εκτός της ΕΕ	44	A	Τρίτη χώρα	Τρίτη χώρα	A	Σημείο 2) στοιχείο β)
Ορισμένες υπηρεσίες από επιχείρηση σε καταναλωτή εκτός της ΕΕ	59	A	Τρίτη χώρα	Τρίτη χώρα	A	Σημείο 2) στοιχείο β)

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Β-2

Θέμα: Εφαρμοστέοι κανόνες τιμολόγησης του κράτους μέλους για τις απαλλασσόμενες παραδόσεις

Παραπομπή: Άρθρο 221 παράγραφος 3

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους υποκείμενους στον φόρο από την υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 220 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 220α όσον αφορά την έκδοση τιμολογίου για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών τις οποίες πραγματοποιούν στο έδαφός τους και οι οποίες απαλλάσσονται, με ή χωρίς δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ που καταβλήθηκε σε προηγούμενο στάδιο, σύμφωνα με τα άρθρα 110 και 111, το άρθρο 125 παράγραφος 1, το άρθρο 127, το άρθρο 128 παράγραφος 1, το άρθρο 132, στοιχεία η) έως ιβ), το άρθρο 135 παράγραφος 1, τα άρθρα 136, 371, 375, 376 και 377, το άρθρο 378 παράγραφος 2, το άρθρο 379 παράγραφος 2 και τα άρθρα 380 έως 390β.

Γενικό πλαίσιο:

Το άρθρο 219α ορίζει το κράτος μέλος του οποίου εφαρμόζονται οι κανόνες τιμολόγησης.

Ωστόσο, το άρθρο 221 παράγραφος 3 παρέχει επιλογές τιμολόγησης για τα κράτη μέλη όταν η παράδοση ή παροχή λαμβάνει χώρα στο εν λόγω κράτος μέλος. Αυτό εγείρει ζήτημα σε περίπτωση που συνδυάζονται δύο κανόνες, όπως για παράδειγμα το άρθρο 219α, που ορίζει ποιου κράτους μέλους οι κανόνες τιμολόγησης εφαρμόζονται, και το άρθρο 221 παράγραφος 3, που επιτρέπει σε άλλα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τις επιλογές τους.

Παρατηρήσεις:

Για διασυνοριακή απαλλασσόμενη παράδοση ή παροχή που αναφέρεται στο άρθρο 221 παράγραφος 3, της οποίας ο προμηθευτής δεν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος όπου λαμβάνει χώρα η παράδοση ή παροχή (Α) και ο πελάτης είναι υπόχρεος της καταβολής του ΦΠΑ (αντίστροφη επιβάρυνση), το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο προμηθευτής (Β) καθορίζει τους κανόνες τιμολόγησης (άρθρο 219α παράγραφος 2 στοιχείο α)). Ωστόσο, το κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η παράδοση ή παροχή (Α) δύναται να απαλλάξει τον υποκείμενο στον φόρο από την έκδοση τιμολογίου (άρθρο 221 παράγραφος 3). Εφόσον σε αυτή την περίπτωση το εν λόγω κράτος μέλος (Α) δεν είναι το κράτος μέλος που καθορίζει τους κανόνες τιμολόγησης (Β), θα υπάρχει πάντα η απαίτηση έκδοσης τιμολογίου για τις εν λόγω παραδόσεις ή παροχές.

Στην ανωτέρω περίπτωση, η φράση «αντίστροφη επιβάρυνση» σύμφωνα με το άρθρο 226 παράγραφος 11α, πρέπει να αναφέρεται στο τιμολόγιο (βλ. επίσης έγγραφο υπ' αριθ. C3).

Μόνο σε περίπτωση που η απαλλασσόμενη παράδοση ή παροχή που αναφέρεται στο άρθρο 221 παράγραφος 3 πραγματοποιείται στο ίδιο κράτος μέλος που καθορίζει τους κανόνες τιμολόγησης στο άρθρο 219α, δύναται το εν λόγω κράτος μέλος να απαλλάσσει τον υποκείμενο στον φόρο από την έκδοση τιμολογίου.

Συμπερασματικά, για τις εν λόγω διασυνοριακές απαλλασσόμενες παραδόσεις μεταξύ επιχειρήσεων απαιτείται πάντα τιμολόγιο.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Β-3

Θέμα: Κανόνες τιμολόγησης για τις απαλλασσόμενες χρηματοοικονομικές παροχές (άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ)

Παραπομπές: Άρθρα 220 και 221

Άρθρο 220 παράγραφος 2

Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, και υπό την επιφύλαξη του άρθρου 221 παράγραφος 2, δεν απαιτείται η έκδοση τιμολογίου όσον αφορά παροχές υπηρεσιών απαλλασσόμενες σύμφωνα με το άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ζ).

Άρθρο 221 παράγραφος 2

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους υποκείμενους στον φόρο που έχουν την έδρα της οικονομικής τους δραστηριότητας στο έδαφός τους ή που διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση στο έδαφός τους από το οποίο πραγματοποιείται η παράδοση ή η παροχή την υποχρέωση να εκδίδουν τιμολόγιο σύμφωνα με τις λεπτομερείς απαιτήσεις των άρθρων 226 ή 226β όσον αφορά τις παροχές υπηρεσιών που απαλλάσσονται σύμφωνα με τα στοιχεία α) έως ζ) του άρθρου 135 παράγραφος 1 και τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι σε φόρο πραγματοποιούν στο έδαφός τους ή εκτός της Κοινότητας.

Γενικό πλαίσιο:

Σε γενικές γραμμές, τα τιμολόγια απαιτούνται για τις φορολογούμενες παραδόσεις ή παροχές μεταξύ υποκείμενων στον φόρο, ενώ τα κράτη μέλη έχουν την επιλογή να επιτρέπουν την απαλλαγή ορισμένων παραδόσεων ή παροχών από την εν λόγω υποχρέωση τιμολόγησης.

Η οδηγία 2010/45/ΕΕ αλλάζει τους κανόνες για τις παροχές υπηρεσιών που απαλλάσσονται δυνάμει των στοιχείων α) έως ζ) του άρθρου 135 παράγραφος 1, με αποτέλεσμα να μην απαιτείται πλέον τιμολόγιο για τις εν λόγω παροχές (άρθρο 220 παράγραφος 2)), αλλά τα κράτη μέλη δύνανται, εφόσον το επιλέξουν, να επιβάλουν υποχρέωση τιμολόγησης. Ενδέχεται να απαιτείται τιμολόγιο μόνο εάν ο προμηθευτής είναι εγκατεστημένος στο σχετικό κράτος μέλος όπου είναι και ο τόπος φορολόγησης, ή εάν η παροχή πραγματοποιείται εκτός της ΕΕ.

Παρατηρήσεις:

Τα κράτη μέλη μπορεί να μην απαιτούν τιμολόγιο για παραδόσεις ή παροχές που απαλλάσσονται δυνάμει των στοιχείων α) έως ζ) του άρθρου 135 παράγραφος 1, όταν ο προμηθευτής –που είναι εγκατεστημένος στο έδαφος τους ή διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στο έδαφος τους από το οποίο πραγματοποιείται η παράδοση ή η παροχή– καθιστά την εν λόγω παράδοση ή παροχή φορολογητέα σε άλλο κράτος μέλος.

Όταν ο τόπος φορολόγησης και ο τόπος εγκατάστασης του προμηθευτή που πραγματοποιεί την παράδοση ή παροχή βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να απαιτήσει τιμολόγιο για παραδόσεις ή παροχές μεταξύ επιχειρήσεων ή από την επιχείρηση σε πελάτη.

Συμπερασματικά, η επιλογή που αναφέρεται στο άρθρο 221 παράγραφος 2 μπορεί να χρησιμοποιηθεί για εγχώριες παραδόσεις ή παροχές και για παραδόσεις ή παροχές εκτός ΕΕ, αλλά όχι για συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων με άλλα κράτη μέλη.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: Β-4

Θέμα: Έκδοση τιμολογίων από τον πελάτη

Παραπομπή: Άρθρο 224 παράγραφος 1

Η έκδοση τιμολογίων από τον αποκτώντα ή τον λήπτη για παραδόσεις αγαθών ή υπηρεσίες που του παρέχει ένας υποκείμενος στον φόρο επιτρέπεται, όταν υπάρχει προηγούμενη συμφωνία μεταξύ των δύο μερών και με την προϋπόθεση ότι υφίσταται αποδοχή του κάθε τιμολογίου από τον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος πραγματοποιεί την παράδοση των αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν ότι τα τιμολόγια αυτά πρέπει να εκδίδονται στο όνομα και για λογαριασμό του υποκείμενου στον φόρο.

Γενικό πλαίσιο:

Οι κανόνες σχετικά με την αυτοτιμολόγηση πρέπει να εφαρμόζονται με μεγαλύτερη ομοιομορφία, και πρέπει να καταργηθούν πολλές από τις επιλογές και τις προϋποθέσεις που μπορούν να εφαρμόσουν τα κράτη μέλη. Παρότι η προϋπόθεση ύπαρξης προηγούμενης συμφωνίας μεταξύ του αγοραστή και του πωλητή, καθώς και η διαδικασία αποδοχής κάθε τιμολογίου, εξακολουθούν να ισχύουν, διαγράφεται η αναφορά στον προσδιορισμό των εν λόγω όρων και προϋποθέσεων από το κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, απαιτείται πλέον να αποσαφηνιστεί η έννοια της προηγούμενης συμφωνίας και της αποδοχής κάθε τιμολογίου.

Παρατηρήσεις:

Οι όροι και οι προϋποθέσεις της προηγούμενης συμφωνίας και οι διαδικασίες αποδοχής για κάθε τιμολόγιο μεταξύ του προμηθευτή και του πελάτη, όπως ορίζονται στο άρθρο 224, καθορίζονται από τα δύο μέρη.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να ορίσουν το είδος της συμφωνίας μεταξύ των μερών. Ωστόσο, ο όρος «προηγούμενη» συμφωνία σημαίνει ότι η συμφωνία έγινε πριν από την έναρξη της έκδοσης τιμολογίων από τον πελάτη. Επίσης, κατόπιν αιτήματος των φορολογικών αρχών, τα δύο μέρη πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι υφίστατο προηγούμενη συμφωνία. Για αυτόν τον λόγο, συνιστάται να φυλάσσονται τα αποδεικτικά στοιχεία της προηγούμενης συμφωνίας για την ύπαρξη ασφάλειας δικαίου για τους συναλλασσομένους.

Η διαδικασία αποδοχής κάθε τιμολογίου μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρή. Μπορεί να συμφωνηθεί και να περιγραφεί μέσω της προηγούμενης συμφωνίας ή να αποδειχθεί μέσω της επεξεργασίας του τιμολογίου ή της απόδειξης πληρωμής του προμηθευτή αγαθών ή του παρόχου υπηρεσιών.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έμμεση φορολογία και φορολογική διαχείριση

Μονάδα C1: ΦΠΑ και άλλοι φόροι επί του κύκλου εργασιών

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: C

Αντικείμενο: Περιεχόμενο των τιμολογίων

Γενικό πλαίσιο και καλυπτόμενα θέματα

Νομική βάση: Οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης

Παραπομπές: Άρθρα 91, 226, 226β και 230

Καλυπτόμενα θέματα:

1. Άρθρο 226 σημείο 2 – Αλληλοδιάδοχη αρίθμηση
2. Άρθρο 226 σημείο 7α – Καθεστώς ταμειακής λογιστικής
3. Άρθρο 226 σημείο 11 – Απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές
4. Άρθρα 91 και 230 – Μετατροπή του ποσού του ΦΠΑ στο εθνικό νόμισμα
5. Άρθρο 226β – Απλουστευμένα τιμολόγια

Παρατηρήσεις:

Το περιεχόμενο του τιμολογίου είναι εναρμονισμένο σε επίπεδο ΕΕ, με πολύ λίγες επιλογές για τα κράτη μέλη. Με τις αλλαγές που έχουν γίνει στο περιεχόμενο των τιμολογίων μέσω της οδηγίας 2010/45/ΕΕ, κατά κύριο λόγο για τον περιορισμό των επιβαρύνσεων για τις επιχειρήσεις, οι εν λόγω επιλογές πρέπει να αποσαφηνιστούν, όπως και ορισμένα υφιστάμενα άρθρα, τα οποία παρότι δεν άλλαξαν, έχουν ως αποτέλεσμα διαφορετικές ερμηνείες μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: C-1

Θέμα: Αλληλοδιάδοχη αρίθμηση

Παραπομπή: Άρθρο 226

2) αλληλοδιάδοχος αριθμός, βασισμένος σε μία ή περισσότερες σειρές, ο οποίος χαρακτηρίζει το τιμολόγιο με μοναδικό τρόπο,

Παρατηρήσεις:

Ο αλληλοδιάδοχος αριθμός που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 226 σημείο 2 για τον χαρακτηρισμό του τιμολογίου με μοναδικό τρόπο μπορεί να βασίζεται σε μία ή περισσότερες σειρές αριθμών, οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν και αλφαριθμητικούς χαρακτήρες. Η επιλογή της χρήσης διαφορετικών σειρών αριθμών εναπόκειται στην επιχείρηση και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για παράδειγμα για κάθε κλάδο, για κάθε είδος παράδοσης ή παροχής ή για κάθε πελάτη, και καλύπτει επίσης τιμολόγια που εκδίδονται από πελάτες ή από τρίτους.

Εάν τα κράτη μέλη επιλέξουν να απαιτούν αλληλοδιάδοχους αριθμούς για τα απλουστευμένα τιμολόγια, η βάση για διαφορετικές σειρές αριθμών παραμένει η ίδια όπως και με ένα πλήρες τιμολόγιο ΦΠΑ.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: C-2

Θέμα: Καθεστώς ταμειακής λογιστικής

Παραπομπή: Άρθρο 226

7α) όταν ο ΦΠΑ καταστεί απαιτητός κατά τον χρόνο είσπραξης του τιμήματος σύμφωνα με το άρθρο 66 στοιχείο β) και το δικαίωμα έκπτωσης γεννάται κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο προς έκπτωση φόρος γίνεται απαιτητός, η αναφορά «Καθεστώς ταμειακής λογιστικής»,

Παρατηρήσεις:

Το καθεστώς ταμειακής λογιστικής επιτρέπει στον προμηθευτή να δηλώσει τον ΦΠΑ στη φορολογική περίοδο κατά την οποία λαμβάνεται ή πραγματοποιείται η πληρωμή για την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών. Προκειμένου να μπορεί ο πελάτης να γνωρίζει πότε εκπίπτει ο ΦΠΑ, ο προμηθευτής πρέπει να αναφέρει στο τιμολόγιο ότι χρησιμοποιεί το καθεστώς «Ταμειακής λογιστικής».

Προκειμένου ο προμηθευτής να συμπεριλάβει την αναφορά «Καθεστώς ταμειακής λογιστικής» στο τιμολόγιο, πρέπει να πληρούνται δύο προϋποθέσεις.

1. Ο προμηθευτής πληροί τις προϋποθέσεις και εφαρμόζει το καθεστώς ταμειακής λογιστικής.
2. Για τον πελάτη ενός υποκείμενου στον φόρο που εφαρμόζει το εν λόγω καθεστώς ταμειακής λογιστικής, το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ προκύπτει τη χρονική στιγμή που οφείλεται ο φόρος από τον προμηθευτή.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: C-3

Θέμα: Απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές

Παραπομπή: Άρθρο 226

11) σε περίπτωση απαλλαγής, η αναφορά στην εφαρμοζόμενη διάταξη της παρούσας οδηγίας ή στην αντίστοιχη εθνική διάταξη ή κάθε άλλη αναφορά που υποδηλώνει ότι η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών απαλλάσσεται,

Παρατηρήσεις:

Ο υποκείμενος στον φόρο έχει την επιλογή όσον αφορά τις απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές (Σημείωση: οι απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές αναφέρονται επίσης σε ορισμένες περιπτώσεις και ως «μηδενικού φορολογικού συντελεστή», όταν υπάρχει το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ) να εισαγάγει μια αναφορά στο ενδεδειγμένο άρθρο της οδηγίας σχετικά με το ΦΠΑ ή της εθνικής νομοθεσίας, αλλά μπορεί επίσης να επιλέξει να παράσχει οποιαδήποτε άλλη αναφορά που εμφανίζει την απαλλαγή της παράδοσης ή παροχής. Σε περίπτωση που ο υποκείμενος στον φόρο επιλέγει να παράσχει οποιαδήποτε άλλη αναφορά, ο όρος «Απαλλαγή» επαρκεί ως αναφορά σχετικά με την απαλλαγή της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί και άλλη κατάλληλη διατύπωση.

Όταν η παράδοση ή η παροχή υπόκειται στην αντίστροφη επιβάρυνση, και η εν λόγω παράδοση ή παροχή εμπίπτει σε απαλλαγή στο κράτος μέλος φορολόγησης, είναι επαρκής η απλή αναφορά της διατύπωσης «Αντίστροφη επιβάρυνση». όπως περιέχεται στο άρθρο 226 σημείο 11α.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: C-4

Θέμα: Μετατροπή του ποσού του ΦΠΑ στο εθνικό νόμισμα

Παραπομπές: Άρθρα 91 και 230

Άρθρο 91 δεύτερο εδάφιο

Τα κράτη μέλη αποδέχονται αντί αυτής τη χρήση της πλέον πρόσφατης συναλλαγματικής ισοτιμίας που δημοσιεύθηκε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος κατέστη απαιτητός. Η μετατροπή μεταξύ νομισμάτων διαφορετικών του ευρώ πραγματοποιείται βάσει της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ευρώ για κάθε νόμισμα. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον υποκείμενο στον φόρο να τους κοινοποιεί τη χρήση της ως άνω επιλογής.

Άρθρο 230

Τα ποσά που αναγράφονται στα τιμολόγια είναι δυνατόν να εκφράζονται σε οποιοδήποτε νόμισμα, με την προϋπόθεση ότι το ποσό του οφειλόμενου ή προς διακανονισμό ΦΠΑ εκφράζεται στο νόμισμα του κράτους μέλους, με τη χρήση του μηχανισμού μετατροπής ισοτιμιών που προβλέπεται στο άρθρο 91.

Παρατηρήσεις:

Όταν το ποσό του ΦΠΑ που αναγράφεται στο τιμολόγιο μετατρέπεται στο εθνικό νόμισμα, όπως απαιτείται δυνάμει του άρθρου 230, και αυτό συμβαίνει χρησιμοποιώντας τη συναλλαγματική ισοτιμία που δημοσιεύθηκε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), ένα κράτος μέλος που απαιτεί τη σχετική κοινοποίηση μπορεί να απαιτήσει μόνο μία κοινοποίηση πριν ο υποκείμενος στον φόρο αρχίσει να χρησιμοποιεί την ισοτιμία της ΕΚΤ.

Κάθε υποκείμενος στον φόρο δεν υποχρεούται να εφαρμόζει την ισοτιμία μετατροπής της ΕΚΤ σε όλα τα τιμολόγια, ακόμη και εάν το κράτος μέλος απαιτεί κοινοποίηση της χρήσης της ισοτιμίας της ΕΚΤ.

Το άρθρο 230 δεν επιτρέπει οποιαδήποτε απαίτηση αναφοράς στο τιμολόγιο, για παράδειγμα, της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιήθηκε ή της μεθόδου μετατροπής, καθώς οι εν λόγω αναφορές θα συνιστούσαν στοιχεία που υπερβαίνουν αυτά που απαιτούνται στο άρθρο 226.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: C-5

Θέμα: Απλουστευμένα τιμολόγια

Παραπομπή: Άρθρο 226β

Όσον αφορά τα απλουστευμένα τιμολόγια τα οποία εκδίδονται δυνάμει των άρθρων 220α και 221 παράγραφοι 1 και 2, τα κράτη μέλη απαιτούν τουλάχιστον τις ακόλουθες ενδείξεις:

α) ημερομηνία έκδοσης του τιμολογίου·

β) προσδιοριστικά στοιχεία του υποκείμενου στον φόρο ο οποίος παραδίδει αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες·

γ) περιγραφή του τύπου των παραδιδόμενων αγαθών ή των παρεχόμενων υπηρεσιών·

δ) ποσό του οφειλόμενου ΦΠΑ ή δεδομένα που επιτρέπουν τον υπολογισμό του·

ε) όταν το τιμολόγιο που εκδόθηκε είναι έγγραφο ή μήνυμα που εξομοιώνεται με τιμολόγιο βάσει του άρθρου 219, ρητή και σαφή παραπομπή σε αυτό το αρχικό τιμολόγιο και τις συγκεκριμένες ενδείξεις που τροποποιούνται.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαιτούν περισσότερες ενδείξεις στα τιμολόγια από εκείνες που προβλέπονται στα άρθρα 226, 227 και 230.

Παρατηρήσεις:

Τα περιεχόμενα των απλουστευμένων τιμολογίων τα οποία μπορούν να εκδίδουν οι υποκείμενοι στον φόρο πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τις ενδείξεις του άρθρου 226β, αλλά όχι όλες τις ενδείξεις του άρθρου 226, ειδάλλως δεν εκπληρώνεται ο στόχος της μείωσης των επιβαρύνσεων για τις επιχειρήσεις. Δεν επιτρέπεται η αναφορά περισσότερων ενδείξεων από αυτές που απαιτούνται στο άρθρο 226 σε ένα απλουστευμένο τιμολόγιο.

Αυτό ισχύει στην περίπτωση απλουστευμένων τιμολογίων που επιτρέπονται δυνάμει του άρθρου 220α για ποσά χαμηλότερα των 100 ευρώ ή για πιστωτικά σημειώματα, δυνάμει του άρθρου 238 μετά τη διαβούλευση των κρατών μελών με την Επιτροπή ΦΠΑ και δυνάμει του άρθρου 221 παράγραφοι 1 και 2 για παραδόσεις ή παροχές από επιχειρήσεις σε καταναλωτές ή για απαλλασσόμενες ασφαλιστικές και χρηματοοικονομικές παροχές.

Ωστόσο, δεν επιτρέπονται απλουστευμένα τιμολόγια για πωλήσεις εξ αποστάσεως, απαλλασσόμενες ενδοκοινοτικές παραδόσεις αγαθών ή για διασυνοριακές παραδόσεις ή παροχές αντίστροφης επιβάρυνσης (άρθρο 220α παράγραφος 2 και άρθρο 238 παράγραφος 3).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έμμεση φορολογία και φορολογική διαχείριση

Μονάδα C1: ΦΠΑ και άλλοι φόροι επί του κύκλου εργασιών

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: D

Αντικείμενο: Φύλαξη τιμολογίων

Γενικό πλαίσιο και καλυπτόμενα θέματα

Νομική βάση: Οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης

Παραπομπές: Άρθρα 247 και 248α

Καλυπτόμενα θέματα:

1. Άρθρο 247 – Περίοδος φύλαξης
2. Άρθρο 248α – Μετάφραση και γλώσσες που χρησιμοποιούνται στα τιμολόγια
3. Άρθρο 247 – Μέσο φύλαξης

Παρατηρήσεις:

Δεν υπάρχουν μεγάλες αλλαγές όσον αφορά τη φύλαξη των τιμολογίων στην οδηγία 2010/45/ΕΕ. Ωστόσο, σε κάποιες περιπτώσεις, οι αλλαγές σε διαφορετικά σημεία των κανόνων τιμολόγησης, και ιδιαίτερα στο άρθρο 233, έχουν αντίκτυπο στην ερμηνεία των κανόνων φύλαξης.

Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις όπου απαιτείται η αποσαφήνιση των υφιστάμενων κανόνων.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: D-1

Θέμα: Περίοδος φύλαξης

Παραπομπή: Άρθρο 247 παράγραφος 1

Κάθε κράτος μέλος καθορίζει το χρονικό διάστημα κατά το οποίο οι υποκείμενοι στον φόρο οφείλουν να φροντίζουν για τη διαφύλαξη των τιμολογίων που αφορούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο έδαφός του καθώς και των τιμολογίων που λαμβάνονται από τους υποκείμενους στον φόρο που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός του.

Παρατηρήσεις:

Η περίοδος φύλαξης των τιμολογίων ορίζεται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 247 παράγραφος 1. Το άρθρο 219α δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τη φύλαξη των τιμολογίων.

Το κράτος μέλος μπορεί να ορίσει την περίοδο φύλαξης για τον προμηθευτή των αγαθών ή υπηρεσιών μόνο όταν ο τόπος φύλαξης βρίσκεται στην επικράτειά του. Ένας προμηθευτής που πραγματοποιεί παραδόσεις ή παροχές φορολογητέες σε άλλο κράτος μέλος, για παράδειγμα, βάσει της διαδικασίας αντίστροφης επιβάρυνσης, πρέπει να συμμορφώνεται με τους κανόνες φύλαξης στο κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η παράδοση ή παροχή.

Επιπλέον, η περίοδος φύλαξης των τιμολογίων για έναν υποκείμενο στον φόρο που λαμβάνει παραδόσεις ή παροχές, ορίζεται από το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η σχετική επιχείρηση.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: D-2

Θέμα: Μετάφραση και γλώσσα που χρησιμοποιείται στα τιμολόγια

Παραπομπή: Άρθρο 248α

Για λόγους ελέγχου, και όσον αφορά τα τιμολόγια παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο έδαφός τους και τα τιμολόγια που λαμβάνονται από τους υποκείμενους στον φόρο που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη μπορούν, για ορισμένους υποκείμενους στον φόρο ή σε ορισμένες περιπτώσεις, να απαιτούν μετάφραση στις επίσημες γλώσσες τους. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν, ωστόσο, να επιβάλλουν γενικά τη μετάφραση των τιμολογίων.

Παρατηρήσεις:

Γλώσσα που χρησιμοποιείται στα τιμολόγια

Η νομοθεσία σχετικά με τον ΦΠΑ δεν ορίζει τη χρήση οποιασδήποτε γλώσσας. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται διαφορετική γλώσσα από την εθνική γλώσσα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να περιορίζει το δικαίωμα της έκπτωσης μόνο λόγω της γλώσσας που χρησιμοποιείται στο τιμολόγιο. Ωστόσο, μπορούν να ζητούνται μεταφράσεις σε ορισμένες περιπτώσεις κατά τη διάρκεια ελέγχου.

Μετάφραση των τιμολογίων

Όσον αφορά την επιλογή που αναφέρεται στο άρθρο 248α σχετικά με την απαίτηση της μετάφρασης των τιμολογίων από τα κράτη μέλη, η εν λόγω επιλογή πρέπει να αφορά μόνο τα συγκεκριμένα τιμολόγια ή τιμολόγια συγκεκριμένων προσώπων υποκείμενων στον φόρο που πρέπει να εξετασθούν για λόγους ελέγχου. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εφαρμόσουν εκ των προτέρων οποιαδήποτε γενική υποχρέωση για τη μετάφραση όλων των τιμολογίων, για παράδειγμα, ενός συγκεκριμένου είδους ή ενός συγκεκριμένου φορολογούμενου, σε μια εθνική γλώσσα.

Δημιουργήθηκε: 05/10/2011 Τελευταία επεξεργασία: 05/10/2011

Αριθ. αναφοράς εγγράφου: D-3

Θέμα: Μέσο φύλαξης

Παραπομπή: Άρθρο 247 παράγραφος 2

Προκειμένου να εξασφαλίζεται η τήρηση των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 233, το κράτος μέλος της παραγράφου 1 μπορεί να επιβάλλει τη διαφύλαξη των τιμολογίων με την αρχική τους μορφή με την οποία διαβιβάστηκαν ή τέθηκαν στη διάθεση του ενδιαφερομένου, σε χαρτί ή με ηλεκτρονικά μέσα. Μπορεί επίσης, όταν τα τιμολόγια διαφυλάσσονται με ηλεκτρονικά μέσα, να επιβάλλει την υποχρέωση να διαφυλάσσονται με ηλεκτρονικά μέσα και τα δεδομένα που εξασφαλίζουν την αυθεντικότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου κάθε τιμολογίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 233.

Παρατηρήσεις:

Το άρθρο 247 παράγραφος 2 επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαιτούν η φύλαξη των τιμολογίων να γίνεται στην αρχική μορφή στην οποία εστάλησαν. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να απαιτείται τα έντυπα τιμολόγια να διαφυλάσσονται σε έντυπη μορφή και τα ηλεκτρονικά τιμολόγια σε ηλεκτρονική μορφή.

Όσον αφορά τα ηλεκτρονικά τιμολόγια, δεν αποτρέπεται η αλλαγή του μορφότυπου, η οποία ενδέχεται να απαιτείται συχνά λόγω της εξέλιξης των τεχνολογιών φύλαξης. Οποιαδήποτε αλλαγή του μορφότυπου πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 233 παράγραφος 1.

Σε περίπτωση που τα τιμολόγια διαφυλάσσονται με ηλεκτρονικό τρόπο, το άρθρο 247 παράγραφος 2 επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαιτούν να διαφυλάσσονται σε ηλεκτρονική μορφή και τα δεδομένα που εξασφαλίζουν την αυθεντικότητα της προέλευσης, την ακεραιότητα του περιεχομένου και την αναγνωσιμότητα του τιμολογίου. Εάν ο υποκείμενος στον φόρο χρησιμοποιεί προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή EDI, τα δεδομένα που εγγυώνται την αυθεντικότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου θα είναι αυτά που σχετίζονται με τις συγκεκριμένες τεχνολογίες..

Εάν ο υποκείμενος στον φόρο χρησιμοποιεί ελέγχους επιχειρήσεων που δημιουργούν μια αξιόπιστη διαδρομή ελέγχου μεταξύ του τιμολογίου και της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών, τα δεδομένα που αναφέρονται είναι αυτά των δικαιολογητικών εγγράφων. Ωστόσο, δυνάμει του άρθρου 233 εναπόκειται στην επιχείρηση να επιλέγει τον τρόπο διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης και της ακεραιότητας του περιεχομένου.

Εάν τα τιμολόγια τηρούνται σε έντυπη μορφή, ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να επιλέξει να τηρεί τα δικαιολογητικά έγγραφα σε ηλεκτρονική μορφή, αλλά οι φορολογικές αρχές δεν μπορούν να τον υποχρεώσουν να το πράξει. Ομοίως, τα δικαιολογητικά έγγραφα που τηρούνται σε ηλεκτρονική μορφή δεν μπορεί να απαιτείται να τηρούνται σε έντυπη.

Οι υποκείμενοι στον φόρο δύνανται, στο πλαίσιο του ελέγχου επιχειρήσεων, να διατηρούν τους ελέγχους που πραγματοποιούν μεταξύ των δικαιολογητικών εγγράφων και του τιμολογίου, αλλά κάτι τέτοιο δεν απαιτείται για σκοπούς ΦΠΑ.